

Mana dzīve

No Emīlijas Jāzepa m. Podziņas (dzim. Ozoliņas) atmiņām

«Esmu dzimusi 1909.gada 21. jūnijā Ādažu pagasta Baltezerā, Dreimaņu mājās. „Dreimaņi” piederēja mana tēva tēvam. Jau vairākās paaudzēs viņi bija zvejnieki. Ozoliņi skaitījās gan saimnieki, taču neko turīgi nebija. Tēvam vēl bija 3 vai 4 brāļi. Mans tēvs, vārdā **Jāzeps Ozoliņš** gāja zvejā kopā ar brāļiem... Ģimenē mēs bijām pavisam pieci bērni. Bez manis vēl divas māsas un divi brāļi. Mans tēvs Jāzeps Ozoliņš karoja arī krievu-japāņu karā, tad I pasaules karā. Jau kara beigās viņš tika ievainots, kontuzēts. Trīs mēnešus nogulēja hospitālī Arhangeļskā. Pēc kara tēvs atgriezās mājās. Tad sāka dalīt zemi. Un tēvam arī kā kara dalībniekam, kā ievainotajam tika piešķirta jaunsaimniecība Ādažu pagastā. Ēku tur vēl nebija, pašiem bija jābūvējas. Tai laikā tēvabrālis Augusts Ozoliņš jau bija kapteinis. Tad nu abi mani brāļi Indriķis un Arvīds devās pie tēvoča un arī brauca jūrā, lai pelnītu mājas būvei naudu. Tikmēr mēs pārējie cirtām, izvedām kokus. Naudas, par ko algot strādniekus, nebija. Tāpēc visu veicām paši. Tēvs tik vienmēr skubināja: „Sarauj, sarauj vēl mazliet!”

Kamēr būvējāmies, dzīvojām Ādažu muižā, pienotavā, turpat kur Krēsliņi. Ar Krēsliņu Mārtiņu, kas bija pirmais kolhoza „Ādaži” priekšsēdētājs, gājām **Ādažos skolā** vienā klasē...

Te Ādažos arī iepazinās ar **Radionu Podziņu**, savu nākošo vīru. Vēl puisis būdams, viņš beidza šofera kursus, ieguva autovadītāja tiesības. Pats sakrāja naudu, nopirka kravas mašīnu un brauca peļņā. Un tā vienmēr viņš tik krāja naudu, lai nopirktu kādu mašīnu. Vienmēr jau kaut kas notika, bija jāgādā mašīnas, jo ar to varēja nopelnīt ģimenei iztiku. Kad nodibinājās padomju vara, mums mašīnu nacionalizēja. Nopirkām zirgu. Kad vācieši kara beigās atkāpās, noņēma to zirgu. Tad nu pēc kara te, Ādažu muižā, bija MTS. Vīrs sāka tur strādāt, pulka naudas nopelnīja.

Runājot par pirmajiem kolhoza pastāvēšanas gadiem, jāteic, ka saimniecībā valdīja liela sirsnība, draudzība. Un, ja klājās grūti, viens otram palīdzējām...» <https://adazubildes.blogspot.com/2019/11/mana-dzive-emilija-podzina.html>

1.Att. **Emīlijas Podziņas** 80. gadu jubileja (1989.) kopā ar bērniem, mazbērniem, mazmazbērniem. *Agnese Podziņas personīgais foto arhīvs*

2., 3.Att. **Emīlija Podziņa**. 4.Att. Pirmajā rindā **Emīlija** ar dēlu Ģirtu, otrajā rindā dēls Juris, meita Gunta, dēls Jānis. *Agnese Podziņas personīgais foto arhīvs*

EMĪLIJA PODZIŅA

(1909.21.06. – 2003.02.05.)

KOLHOZA «Ādaži» veterāne (dārzkopība)

